EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

El Cul del Pou | Llum Degàs | Actualitzat el 07/05/2021 a les 19:58

?Una altra manera de ballar

Il·lustració: Laura Estrada.

Si algun diumenge al matí passegeu pel pont del cementiri i mireu avall, no us estranyi si veieu un grup de persones, majoritàriament dones, saltant i ballant per damunt l'herba, sota l'alta arcada de pedra. Amb sabates, vambes o espardenyes, cadascuna mou l'esquelet al seu al seu aire, en una mena de ball ritual, puntejat pel xac-xac-xac de les garses, els parrups dels coloms i les tórtores, i els nyec-nyecs dels ànecs. No s'agafen de les mans, com en una sardana, ni ballen abraçades o agafades del coll o la cintura. Malgrat que pugui semblar-ho, no celebren cap aquelarre, ni festegen cap comiat de soltera o de casada, ni surten de cap funeral, atesa la proximitat del fossar, a l'altre cap de pont. Això té un nom: Silent Disco, o discoteca silenciosa, una nova manera de ballar en temps de pandèmia, originada a Barcelona i estesa per tot el país. També a Manresa, arran del tancament de les sales de ball, els balladors han quedat de reunir-se els diumenges al matí sota el Pont Nou i, tot compartint unes mateixes músiques, penjades a la xarxa i seguides a través d'auriculars, combatre el confinament amb imaginació i salut, sense haver de renunciar a una de les aficions més ancestrals de la humanitat. Gràcies al virus haurem descobert que també hi ha una altra manera de ballar, més enllà de fer-ho sota la pluja, amb llops o en soledat.